

[Thor Pedersen]

til, dels sundhedsstyrelsens fremtidige organisation, dels oprettelse af et uafhængigt patientklagenævn.

Af indenrigsministerens lovforslag fremgår det, at sundhedsstyrelsen fremover skal have en stilling, der svarer til, hvad der gælder for andre styrelser og direktorater. Efter de nugældende regler kan sundhedsstyrelsen på eget ansvar træffe en række lægefaglige afgørelser. En sådan særlig kompetence er noget helt specielt for sundhedsstyrelsen og findes ikke tilsvarende i andre styrelser. Nu foreslås det, at sundhedsstyrelsen skal være en styrelse under indenrigsministeret, dvs. undergivet sædvanlig instruktionsbeføjelse fra ministeren, eller sagt med andre ord: indenrigsministeren får helt klart det parlamentariske ansvar. Det er svært at se, hvorfor systemet med parlamentarisk ansvar ikke skulle gælde i forhold til sundhedsstyrelsen, når det gælder alle andre steder, så derfor kan venstre tilslutte sig ministerens forslag.

I den forbindelse vil vi dog lægge vægt på to forhold, nemlig for det første, at det fortsat skal være muligt for de lægefagligt sagkyndige at rådgive efter deres overbevisning. Ingen minister må kunne give sagkyndige embedsmænd ordre om at udtale sig imod deres sagkyndige overbevisning. For det andet er det vigtigt, at sundhedsstyrelsen fortsat kan yde sundhedsfaglig rådgivning til andre myndigheder, både statslige og kommunale.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne meddele, at vi støtter den del af lovforslaget.

Det andet emne i denne debat er oprettelsen af et patientklagenævn. Den diskussion tog vi jo allerede fat på i foråret, da vi havde et forslag fra SF til behandling. Nu har vi så tre forslag: indenrigsministerens lovforslag, SFs forslag og et forslag fra socialdemokratiet, som til forveksling ligner SFs forslag.

Når vi taler om patientklagenævn, må vi gøre det ud fra nogle grundlæggende principper om, at vi skal have en enkel, hurtig og saglig sagsbehandling; det har borgerne krav på. Et af kritikpunkterne i det nuværende system er lægernes selvdømme, og derfor må vi have en klagebehandling med både lægmænd og jurister. Det er også vigtigt, at klagen behandles uafhængigt af sundhedsstyrelsen. Det er principielt vigtigt, at klagesystemet sikrer retssikkerheden og er tillidvækkende i forhold til borgeren. Disse principper

finder vi i alle tre forslag, der er til behandling.

Dér, hvor vejene skilles, er vel nærmest i organisationen af klagesystemet. Lad mig herom sige, at det for venstre er vigtigt at adskille de rent lægefaglige klager fra almindelige klager over serviceniveauer og sygehuspersonalets opførsel m.v. Det må fortsat være sådan, at sygehuskommunerne selv står direkte til ansvar for disse forhold.

Vi må også sikre, at vi ikke får et stort og bureaukratisk system. Det er jeg bange for at der lægges op til med forslagene fra SF og socialdemokratiet. Det er vel også et spørgsmål, om man ved lokale klagenævn kan sikre en tilstrækkelig ensartethed i bedømmelsen af sagerne. Derfor foretrækker vi indenrigsministerens model med det centrale klagenævn.

Venstre mener dog, at der bør ske en styrkelse og forenkling på det lokale niveau. Der må ske en koordination til alle de forskellige lokale nævn, der behandler klager over f.eks. praktiserende læger og tandlæger. Derfor er det vigtigt, at vi sikrer, at uanset hvem eller hvad man ønsker at klage over, skal disse klager sendes til den samme adresse i amtet. Så må man herfra sende klagen det rette sted hen og give klageren besked om, hvad der videre skal ske med klagen. Disse forhold er noget, jeg går ud fra vi kan arbejde videre med i udvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg give venstres støtte til indenrigsministerens lovforslag.

Tommy Dinesen (SF):

Det er glædeligt, at en sag om patienternes fremtidige klagemuligheder inden for sundhedssystemet har så stor interesse, at man her ser tre forslag til behandling på samme tid. SF har jo to gange før fremsat et beslutningsforslag om et amtsligt klagenævn samt en patientombudsmand, og når man ser på udviklingen fra den behandling, forslaget fik første gang, og frem til nu, kan det kun glæde, at de forskellige partier har lyttet til de mange patienter, der bl.a. har været i foretræde i kommunaludvalget, og som i pressen har givet udtryk for skepsis over for det system, der gælder nu, hvor læger bedømmer andre lægers arbejde, et system, som vistnok ikke bruges andre steder mere.